

BERTRAN DE BORN.

(1873.)

I.

P. Heise.

Allegro moderato.

a piacere
cresc.
mf
p

Bertran
p

Mod Sy-den i Rvæld staae til Dig mi-ne Tan-ker. Du sneeklæd-te Fjeld!
I af-tenblot see Py-re-næ-er-nes Dronning, hiin dei-li-ge Fee, som end-

f
p

Norden-vind, meld de sol-ri-ge Lan-de min Læng-sel!
nu maaskee sit Guld-haar i Sol-skin-net ba--der, Tag med eu-mens Mørket

cresc.

cresc.
p

flyg-ten-de Sang fra mit Fræng-sel, tag de-res San-gers Eir-
styr-ter i tun-ge Kas-ku-der o-ver den glø-den de

cresc.
f
p

vel!
Snee!

mf *cresc.*

cresc.

più mosso

ff *staccato* *cresc.*

p cresc.

Nat - ten har slukt Ga - - seog - - nes Sol, og Mør - ket Ban - ne - ret
 Sluk - kes den lu - en - de Fak - kel i Vest, vaag - ner han op af sin
 Ri - der Ro - land med hun - dre - de Mand, fyl - ke - de tæet som en
 Staal er Hel - tens den tun - - ge Dragt, Staal er Tøi - len, han
 Y - derst han stand - ser paa Klip - - pens Rant, høit o - ver Af - grundens
 Blæ - ser han Hor - net vildt, u - den Rast, til Blo - det sprin - ger af

p

løf - - - ter, fol - - der det ud mod den tin - dren - de Pol,
 Dva - - - le; Hov - spo - ret ly - - ser un - - der hans Hest vidt
 Ki - - - le; Gni - ster - ne fy - - ge saa tykt som Sand, hver
 hol - - - der, Staal er Hjelm - bu - skens Fje - der - - pragt og
 Bøl - - - gen: „Hid, Ø - li - ver! Stal - - bro - der Morgant!“ Han
 Pan - - - den, Hjer - tet svul - mer med stær - ke Rast, som

slø - ren - de Ron - ce - vals Kløf - - - ter.
 hen gennem Klip - per - nes Sa - - - le.
 Steen paa hans Vei spru - der Pi - - - le.
 Kap - pens ras - - len - de Fol - - - der.
 ven - der sig - In - - gen føl - - - ger.
 Bøl - gen bry - der mod Strau - - den.

dim.
 Der so - - - ver Ho - land paa sin Klip - - pe - stol.
 Han ri - - - der fra Nat - tens hvi - nen - de Blæst.
 Og Klip - - - pen bæ - ver som Skum paa Vand.
 Af Staal er et Baand om hans Hjer - - - te lagt.
 Da blæ - - - ser han væl - digt i Ø - - - li - fant.
 Men Staa - - - let hol - der om Hjer - - - tet fast.

Più lento, quasi à piacere

Han ligner Dig, mit stol - te Fæ - dre -

cresc. *f* *p* *pp*

land! Al - e - ne staaer Du paa Din stei - le Tin - de og blæ-ser

ud Din Sorg for al - le Vin - de, mens Fjender myl - - - re tæt som Ha - vets

accelerando *cresc. sempre* *accelerando*

Sand. Og Di - ne Vaa - - hen er af Kam - pen slø - ve, og Di - ne

cresc.

rit. *a tempo* *p*

Søn - - - - - ner dø - ve, mens Du for - blø - - - der tyst bag Skjol - dets

Allegro. *f*

Rand; af Fræfter har de nok, men in - gen Vil - lier; til

eller: *dim.*

for Frank - rigs Lil - - - - - lier!

Kamp for Frank - rigs Lil - - - - - lier! Mit Land, Du har en Jernring om Dit

p *molto cresc.* *ff*

Hjer - te, hvis ik - ke, var det bri - stet alt af Smer - te! E. v. d. Recke.

II.

Allegro.

Bertran. f

1. Fa - ger er den bli - de
2. Mænd _____, og har I

Vaar med sin Sol, med Blomst og Bla - de, Fug - lens
Mod: frem, hvor Frank - - rigs Kamp - raab gjal - der, frem og

dim. Slag paa Gre - - nens Sta - - de hel - le - re dog Sværd end
for - - rest! Hel - - ten fal - - der, Æ - ren le - - ver, Æ - - ren

Spa - - de, Vaa - - ben - brag og Blod og Saar!
kal - - der Kæm - - per frem af E - - ders Blod!

Høi - e - re Lyst, naar i
Klin - gen - de Skjol - - - de,

rid - der - lig Fjamp Mand i - mod Mand tør - ner sam - - - men,
ly - nen - de Sværd, syn - gen - de Bu - - er og Pi - - - le,

Jord - - bun - den drø - - ner af He - - ste - nes Tramp, o - ver
det er min Glæ - - de, min Bryl - - lups - - færd med min

p molto cresc.
Blodstrømmens Damp —————, bøl - trer sig høit O - ri - flam - men, bøl - trer sig
Hjer - tens - - kjær —————, Stri - den min Fred og min Hvi - le, Stri - den min

p molto cresc.

høit O - ri - flam - - - men!
Fred og min Hvi - - - le! E. v. d. Recke. 2. Er I

III.

Con anima, ma non troppo presto.

a piacere
pp

a tempo
p

Bertran.
p

Vaagn af Din Slum - mer, min dei - li - ge Brud, her Stræn - ge - ne to - ne!
Hø - rer Du, El - ske - de? Vaagn un - der Lin, min Fred Du mig brin - ge!

p

Stjer - ner - ne bli - ke paa Him - me - lens Skrud, vaagn
Ik - ke mig ly - ster den skum - men - de Viin fra

cresc. *f ritenuto con espressione*

op og kom ud! Kom som et tin - dren - de
Mo - sel og Rhin, bring mig Din Ro - sen - känd,

Stjer - ne - skud, her - lig og prud!
fa - ger og fiin, lag den til min!

dim.

pp

Fa - gre - ste Smyk - ke paa Nat -
Hid er jeg fløi - et med Ild

pp

dim.

him - lens Kro - ne!
un - der Vin - ge!

mf *p* *pp*

E. v. d. Recke.

IV.

Andantino.

Bertran. p

1. Her-re Kon-ge, bliv her! O - ver Bjer-ge-nes Tin-derstaaer
2. Her-re Kon-ge, saasig jeg maa føl-ge Din Ska-re som

Fuld - - maa-nens Skjær, — bliv hos mig og for-glem Di - ne Fjen - der! Jeg
Væb - - ner i Krig, — i Dit Telt paa Din Blund ta - ge va - - re! Lad mig

gjemmer Dit Sværd, jeg gjem-mer Dit Sværd, om Din Hals den-ne Fletning jeg vin - der!
bli - ve hos Dig, lad mig bli - ve hos Dig! Lad mig de - le Dit Savn og Din Fa - re!

più mosso.

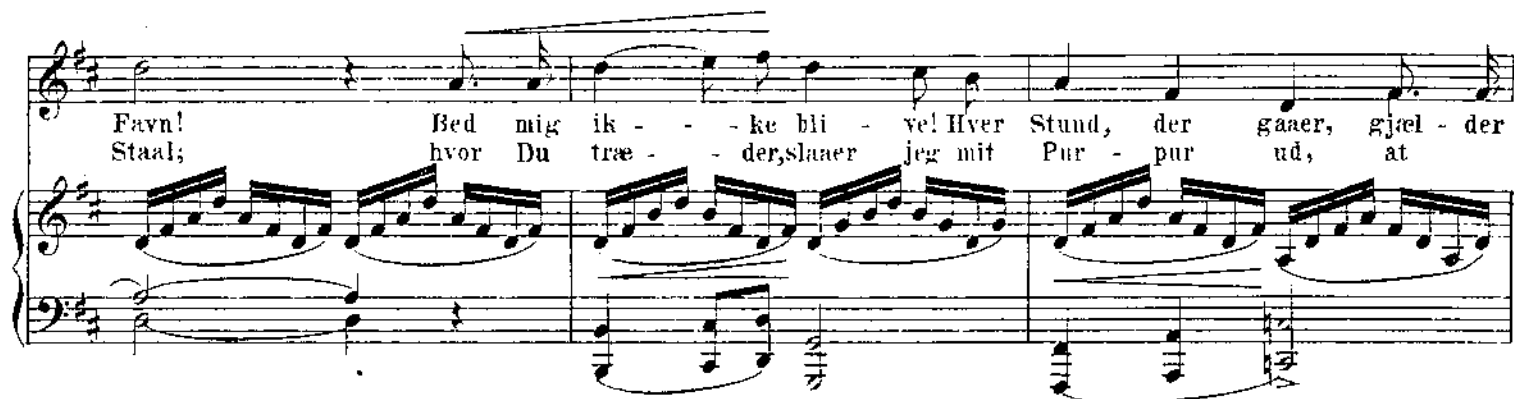
ritenuto ed espressivo

p

En Kro - ne jeg gav for hver Lok af Dit Haar, et Ri - ge jeg gav for Din
Min Ro - - se skin - ner i Per - - le-skrud, i - me - dens jeg skin - ner i

Favn! Bed mig ik - - ke bli - ve! Hver Stund, der gaaer, gjæl - der
Staal; hvor Du træ - - derslaaer jeg mit Pur - pur ud, at

meer, gjæl - der Æ - - re og Navn! Ro - sa - mun - de, vi mø - des
In - - tet skal stør - - de Din Saal; - Dag - nin - gen glø - der bag

dim.

p *pp*

snar - lig en Kvæld, tu - - sin - - de Gan - - ge far - -
Skov og Fjeld, dei - - li - - ge Ro - - se, lev - -

f dim. *pp*

vel! *pp*
vel! *pp* E. v. d. Reeke.

1. *dim.* 2. *pp*

Allegro e marcato.

Bertran.

f

Her - lig er Kam - pen Bryst i - mod Bryst, herligt, naar

Land - ser - ne splin - tre! Her - ligt, naar Svaerde - nes Tun - ger faae Røst, Guldskjol - det

p

criso.

lu - er, som So - len i Øst, kon - ge - ligt svul - mer Hjer - tet af Lyst, Øi - ne - ne

criso.

tin - dre. Gan - ger, stræk ud, før min Brud og min

f

Æ - re, bri-ste lad saa el - ler bæ - - - re!

Her - ligt ef - ter Seir at hvi - le,

ven - de hjem fra blo - dig Høst, see de Skjøn - ne mod Dig i - le,

see dem smi - le, an - dre Ro - ser, an - dre Pi - le,

cresc.
an - dre Kam - pe Bryst mod Bryst!

Har Du en Ven, som Dig aldrig for - lod, ei - ler en tro El - sker -

in - de, har Du det ei, nu saa har Du Dit Mod, har Du Din Ung - doms skummen - de

Flod, Jern i Din Se - ne, Ild i Dit Blod, Ver - den at vin - de!

Sad - len er Thro - ne, Svær - det Din Dron - ning, der er Du al - tid en

Kon - - - ning! E. v. d. Recke.

Allegro.

Bertran. p a piacere

Ro-sa - mun - - de! Den
 Ro-sa - mun - - de! Paa
 Ro-sa - mun - - de! Skal

Quasi andantino.

duf - ten - de Lind, hvor - un - der vi sad, har end sit Blad, _____ og
 Slot - tet bin - des en Blom - ster - krandt i Rjer - ters Glands; _____ der
 al - drig vi sees, min blom - stren - de Viv, min Trøst, mit Liv! _____ Jeg

Fug - len fløi - ter det sam - me Kvad bag løv - ri - ge Lin - - de - gre - - ne;
 træ - de de skjen - nes - te Da - mer en Dands paa tav - le - de Mar - - mor - ste - - ne;
 hø - rer Dit Navn fra det hvi - sken - de Siv, fra Sky, fra Bøl - ger og Ste - - ne;

dolce

Fil - dens Væld har end - nu sit Kluk, Via - den sit løn - li - ge Suk;
 Stjer - nen seer gennem Ru - - den ind, bleg - ner i Fest - hallens Skin;
 Ron - gen spæn - der sit Sværd ved Lænd, støv - ner til Kamp i - gjen;

dim.

dim.

mf Aft - nen er end - nu saa klar og smuk — Kon - - gen er e - ne!
 midt i det let - te, for - tryl - len - de Spind Kon - - gen er e - ne!
 ham føl - ge tu - sin - de staa - klæd - te Mænd — Kon - - gen er e - ne!

p *mf* *fp* *fp*

E. v. d. Recke.

Allegro.

VII.

Allegro maestoso. *Bertran.*

f

1. Æ - re for Hel - ten, som
 2. Hil Dig, Du Stær - ke, hvem

Skjæb - nen kærtvin - ge, trod - se den kjækt! Svær - det for Den, som kan
 høit paa Din Ba - ne In - gen har fulgt! Her - lig mig tyk - kes den

fø - re en Klin - ge, Ly - net for Den, som kan Lyn - straa - len svin - ge,
 syn - gen - de Sva - ne; stol - te - re Fugl dog har stol - te - re Va - ne,

Kro - nen for Den, som kan bæ - re dens Vægt! Smyk - ket med Pur - pur og
 høit gaaer dens Flugt mel - lem Sky - er - ne dulgt. Tu - sin - de Smaa - fug - le

kost - ba - re Ste - ne Kon - gen er stærk blandt de staa - klæd - te Mænd;
 byg - ge bag Gre - ne, Ør - nen gaaeren - samt o - - ver dem hen;

crusc.
 stær - ke - re dog hos en e - ne - ste Ven, stær - kest al - e - ne!
 Kon - gen har tu - sin - de staa - klæd - te Mand, Kon - gen er e - ne!
 E. v. d. Recke.